

[Prieme.]

afsluttet. Jeg skal nævne et Par Eksempler herpaa. Som bekendt indeholdt den dansk-engliske Handelstraktat Bestemmelser om Nedsættelse af forskellige danske Toldsatser, bl. a. for Biskuits. Dette maatte naturligvis forstaaes saaledes, at England paa disse Omraader ønskede en større Eksport til Danmark, og at Danmark indvilgede heri. Jeg kan i hvert Fald for mit Vedkommende ikke forstaa det paa anden Maade. Imidlertid kan jeg oplyse følgende: et dansk Firma, der repræsenterer forskellige engelske Fabriker i disse Varer, skrev i Marts Maaned i Aar til mig bl. a.:

„En af vore Fabriker, der er en af Verdens største i sin Branche, har solgt Varer paa det danske Marked i hundrede Aar. Det har stadig været svært at faa Valuta, og i Aar er vi naaet dertil, at vi kun faar tildeelt 10 pCt. af 1931-Importen.“ Firmaet skriver ogsaa:

„En af mine engelske Forbindelser har haft en Mand herovre. Han har med Fakturaer bevist, at Fabrikken anvendte dansk Bacon og andre danske Varer i 1935 for 55 Mill. Kr. Firmaet ønskede, at der maatte blive givet Bevilling for en Brøkdæl af sine Køb, saaledes at han kunde sælge lidt Hønsbouillonterninger her i Danmark. Han fik pure Afslag af Valutakontoret, han har nu anmodet Board of Trade om at meddele Danskerne, at han vilde købe sine Landbrugsprodukter andetsteds, hvis man stadig nægter ham Tilladelse til at sælge det mindste af de Varer, som han fabrikerer, her i Landet. Til dette og to andre engelske Firmaer, som det danske Firma er Enerepræsentant for her, modtog det paagældende Firma for de første 4 Maaneder i Aar en Importbevilling paa 75 Kr.“

Nu vil jeg gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Udenrigsminister, om disse Eksempler kan tages som Bevis for en loyal Overholdelse af Traktaten. Tror den højtærede Udenrigsminister ikke snarere, at det er Forhold af denne og lignende Art, som danner Grundlag for de stadige, ubehagelige Forespørgsler, der rettes i det engelske Underhus om Handelssamkvemmet med Danmark? Tror den højtærede Udenrigsminister ikke snarere, at det er Forhold af den Art, der danner Grundlaget for de stadig tilbagevendende mod Danmark vendte Angreb i Beaverbrooks Presse? Jeg tror det.

Jeg tror ogsaa, at den Maade, man administrerer paa, er uheldig og bør ændres. Jeg kan nævne, at en Agent, der omtrent

samtidig skrev til mig, solgte for ca. 75 000 Kr. om Aaret i Aarene før Valutakontoret — det var Flødekarameller, men det kan nu være ligegyldigt, han havde i hvert Tilfælde erhvervet sine Rettigheder i det frie Marked før Valutaordningen —, og han har nu set sin Omsætning nedbragt til 1 400 Kr. Ved egen Ansøgning om Bevillinger har han fremført dette Tab for det engelske Firma og for sig selv, men det nyttede ikke; han fik for 4 Maaneder Bevilling til Indførsel for 150 Kr. Verdenskendte Sæbemærker er praktisk talt importforbudt. Tror man, at den Slags Ting skaber Sympati for Danmark og støtter vore Muligheder for at sælge vore Landbrugsprodukter i England? Jeg tror det ikke. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om det er det, man kalder, at vi paa loyal Maade overholder vore Traktater.

Jeg har nu nævnt Forholdet til Tyskland og England, men lad os ikke glemme Norden og det nordiske Samarbejde. Tror man, at vor Handelspolitik over for disse Lande skaffer os Venner dér? Flere Gange har Norge advaret os og sendt Folk herved for at fremkalde en rimeligere Behandling, og vi kender jo Stemningen i Sverige. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier fra „Göteborgs Handels- og Sjøfartstidning“ den 9. Oktober, der efter at have henvist til den Forstaaelse, man fra Sveriges Side har vist over for de vanskelige økonomiske Forhold i Danmark og til det ikke ubetydelige Laan, man lige har ydet Danmark, skriver følgende:

„At Valutarestriktionerne i disse Dage bliver skærpet, saa det bliver umuligt for tilreisende Danskere at købe et Par Citroner, bekymrer os lidet. Det maa betragtes som et internt dansk Anliggende. Derimod maa det vække Betænkeligheder, at den svenske Eksportindustri i den sidste Tid er begyndt at klage over, at gamle hævdvundne Forretningsforbindelser ødelægges derved, at Valutareguleringen anvendes i rent protektionistisk Øjemed, det vil sige som Beskyttelse for forskellige tvivlsomme Krisetids-Industrier. I den kritiske Tid, som Europa nu gennemlever, er nordisk Samarbejde mere end nogen Sinde paa sin Plads.“ — det har jo ogsaa her under denne Debat været Genstand for forskellige Drøftelser —

„Det vilde være til Skade, om man hos os skulde faa det Indtryk, at Hamlets Ord om Forholdene i Danmark vedvarende er aktuelle.“

Naar der i det omtalte Blad henvises til